

Motion till riksdagen 2006/07:Sf304

av **Christina Axelsson och Yilmaz Kerimo (s)**

Regler för akut vård för asylsökande m.m.

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att se över reglerna för akut vård för asylsökande och flyktingar i avvaktan på ny prövning.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att tydliggöra ansvarsfördelningen när det gäller begravningskostnader för asylsökande.

Motivering

Vare sig den asylsökande flyktingen får besked att han/hon får stanna eller inte, är det mest humant och människovärdigt att eliminera eller åtminstone minska nya källor till traumatiska upplevelser. Detta gäller särskilt för de som stannar trots att de ännu ej fått asyl. De behöver åtminstone få rätt till akut och nödvändig sjukvård.

I motsats till de flyktingar som anländer till vissa andra EU-länder som Nederländerna och Italien får flyktingarna i Sverige endast akutvård. I Nederländerna och Italien erhåller alla flyktingar övrig sjukvård gratis. Även om flyktingar numera får akut förlossningsvård och operationer kan de behöva annan hjälp och vård som inte alltid räknas som akut. Det kan också ibland vara svårt att skilja på vad som är akut och inte, särskilt inom det psykiska området. De dramatiska händelser som ligger bakom psykiska problem bland flyktingar accentueras ytterligare av bristen på vård i situationer då den är eller uppfattas vara nödvändig. Prövningen av detta ska naturligtvis vila på medicinsk grund.

Hur kostnaderna för den akutvård som ges hanteras är däremot olika runt om i landet. I en del fall uppstår en fordran på den enskilde som vid beviljande av asyl krävs in och vid avslag av asyl skrivs av. I andra fall skrivs

Fel! Okänt namn på

kostnaden av direkt oavsett om de som asylsökande får stanna eller inte. Beviljandet av uppehållstillstånd ska även fortsättningsvis vara tillträdet till de övriga svenska välfärdstjänsterna.

Ett annat problem som framför allt påpekats av de tjänstemän som arbetar med asylsökande är oklarheten om betalningsansvaret när det gäller begravningskostnader i samband med ett dödsfall bland asylsökande. Detta ger såväl upphov till traumatiska upplevelser för nyanlända asylsökande som osäkerhet bland tjänstemännen. Det dubbla sorgearbetet, att först ha blivit tvungen att lämna sitt land och sedan förlorat någon av sina närmaste, blir trefaldigt, när flyktingen hamnar mellan olika administrationers diskussioner om vilken del av det svenska samhället som ska betala begravningskostnaderna. Vi kan konstatera att många kommuner via sin socialtjänst tar på sig denna uppgift för i kommunen boende asylsökande men det finns också situationer där Migrationsverket tar på sig rollen. Det är av stor vikt att denna ansvarsfråga blir belyst och utredd.

Stockholm den 30 oktober 2006

Christina Axelsson (s)

Yilmaz Kerimo (s)